

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 15C/8/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312216372
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Dubovská
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2019:1312216372.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, v konaní pred sudkyňou Mgr. Ninou Dubovskou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1/ A. W., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt N. XX, XXX XX D., 2/ K. I., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt obec D. - R. K., o zaplatenie 12 311,50 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

III. Súd subjektu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778 náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou (návrhom na začatie konania) doručenu súdu dňa 29.10.2012 sa žalobca proti žalovaným domáhal zaplatenia sumy 12.311,50 eura s prísl. titulom postúpenej pohľadávky týkajúcej sa porušenia povinností žalovaných vyplývajúcich zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.10.2004 uzatvorenej so Slovenskou sporiteľňou, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „Slovenská sporiteľňa, a.s.“). V žalobe žalobca uviedol, že predmetná pohľadávka bola na žalobcu postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22.10.2008, ktorá bola uzavretá medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a. s. a postupníkom - žalobcom.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 14.10.2004 uzavrel právny predchodca žalobcu, Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ, so žalovaným ako dlžníkom, Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe uvedenej Zmluvy postupca poskytol žalovanému finančné prostriedky. Podmienky čerpania, splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalovaný v 2. rade prevzal na seba ručiteľský záväzok. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť zo Zmluvy, postupca od Zmluvy odstúpil a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Ku dňu postúpenia pohľadávka žalobcu predstavovala sumu 12.311,50 eur, ktorá pozostáva z istiny 8.343,70 eur, riadneho úroku 27,66 eur, úroku z omeškania 3.940,13 eur a ostatného príslušenstva 0,- eur. Žalovaný v 1. rade uznal svoj záväzok v Dohode o uznaní záväzku. K žalobe žalobca pripojil Zmluvu zo dňa 14.10.2004, Dohodu o ručení zo dňa 14.10.2004, VOP, Dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 15.02.2011, Zmluvu o postúpení pohľadávok z 22.10.2008 vrátane prílohy č. 1, Pokus o zmier zo dňa 20.09.2012

3. Súd vo veci vyzval žalovaných dňa uznesením č.k. 15C/8/2013-96 zo dňa 16.04.2018 podľa ust. 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), aby sa v lehote 10 dní od doručenia žaloby k žalobe písomne vyjadrili, uviedli vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojili listiny, na ktoré sa odvolávajú a označili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznávajú. Súdu sa nepodarilo šetrením zistiť skutočný pobyt žalovaných, nepodarilo sa im výzvu a žalobu s prílohami doručiť, preto v súlade s ust. § 116 ods. 2 CSP zverejnil súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu a žalobu považoval po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručenú aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel. V súlade s ust. § 116 ods. 3 CSP doručoval súd ďalšie písomnosti na adresu podľa ust. § 106 ods. 1 písm. a) CSP, t.j. na adresu trvalého pobytu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky. Žalovaní sa k žalobe písomne nevyjadrili, nenavrhlí a nepredložili súdu žiadne dôkazy.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 16.01.2019 o 9.00 hod., na ktoré riadne predvolal strany sporu. Strany a ich zástupcovia mali predvolanie doručené podľa ust. § 106 ods. 1 písm. a) a b) CSP v spojení s ust. § 105 ods. 1 CSP a § 111 ods. 3 CSP riadne a včas, svoju neprítomnosť neospravedlnili, ani nepožiadali o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu, preto súd pojednával a vec prejednal podľa ust. § 180 CSP v ich neprítomnosti.

5. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

6. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejme z ust. § 150 ods. 1 CSP podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na ust. § 151 a § 153 CSP. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľmi procesnej aktivity sporové strany.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, súd hodnotil dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

8. Právny predchodca žalobcu, Slovenská sporiteľňa, a.s. dňa 14.10.2004 uzavrela so žalovaným v 1. rade Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX (Zmluva), na základe ktorej poskytol žalovanému v 1. rade úver vo výške 200.000,- Sk. Žalovaný v 1. rade sa zaviazal úver splatiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 3.370,- Sk eur s konečnou splatnosťou úveru 20.10.2011. Žalovaný v 1. rade ako dlžník vyhlásil, že sa oboznámil so všeobecnými obchodnými podmienkami banky (VOP) a súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.

9. Podľa čl. 19.16 VOP, klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené, alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky.

10. Podľa Dohody o ručení zo dňa 14.10.2004 žalovaný v 2. rade ako ručiteľ vyhlásil, že uspokojí pohľadávku veriteľa bližšie tam špecifikovanú, a to v prípade, ak žalovaný v 1. rade ako dlžník neuhradí veriteľovi pohľadávku riadne a včas.

11. Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22.10.2008 postúpila pohľadávku voči žalovanému v 1. rade a voči žalovanému v 2. rade z titulu ručenia na žalobcu. Podľa Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, postupca na žalobcu postúpil pohľadávku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa 14.10.2004 v celkovej výške 370.896,10 Sk (12.311,50 eur).

12. Podľa Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 15.02.2011 žalovaný v 1. rade uznal záväzok voči žalobcovi vo výške 16.560 eur.

13. Pokusom o zmier zo dňa 20.09.2012 vyzval žalobca každého zo žalovaných na úhradu dlžnej sumy vo výške 17.115,80 eur najneskôr do 27.09.2012.

14. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

15. Podľa ust. § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy:(d) zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

16. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

18. Podľa ust. § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

20. Podľa ust. § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

21. Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

22. Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

23. Podľa ust. § 39 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom..

24. Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy..

25. Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v platnom znení, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom..

26. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

28. Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v platnom znení, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v platnom znení, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

32. Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie..

33. Podľa ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

34. Podľa ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

35. Podľa ust. § 525 ods. 1, prvá veta Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil.

36. Podľa ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

37. Podľa ust. § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

38. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z."), banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá

a) prijíma vklady a

b) poskytuje úvery

a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

39. Podľa § 92 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z., banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné aj bez súhlasu klienta poskytnúť údaje na identifikáciu tohto klienta, údaje o čísle jeho účtu a údaje o platobnej operácii na základe písomnej žiadosti osobe, ktorá odovzdá banke alebo pobočke zahraničnej banky písomné vyhlásenie, že

a) v dôsledku chyby pri vykonávaní platobného alebo zúčtovacieho styku utrpela majetkovú ujmu, ktorá spočíva v prevode a pripísaní jej patriacich alebo ňou spravovaných peňažných prostriedkov na účet klienta a

b) na vymáhanie takto vzniknutého bezdôvodného obohatenia sú nevyhnutné údaje na identifikáciu tohto klienta a údaje o jeho účte, na ktorý boli pripísané peňažné prostriedky v dôsledku chyby podľa písmena a).

40. Podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z., ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom..

41. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným v 1. rade, založený Zmluvou, je vzťahom spotrebiteľským, keďže právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. - pri uzatváraní Zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, zatiaľ čo žalovaný v 1. rade nie, pričom z obsahu a formy Zmluvy vyplýva, že ide o tzv. typovú (formulárovú) zmluvu, ktorú dodávateľ používa vo viacerých prípadoch a ktorej podstatný obsah spotrebiteľ (žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade) neovplyvňuje. Ide o zmluvu o úvere uzavretú v zmysle Obchodného zákonníka a zároveň o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. Súd v konaní nemal preukázané, že od Zmluvy by bolo účinne odstúpené, ako tvrdil žalobca v žalobe.

42. Prvoradým predpokladom vyhovenia žalobe je preukázanie vecnej aktívnej i pasívnej legitímácie v spore. Súd skúma aktívnu vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Súd sa teda zaoberal otázkou, či strany označené v žalobe, sú vecne legitímovanými subjektmi, teda nositeľom hmotného práva, od ktorého žalobca vyvodzuje uplatnený nárok voči žalovanému.

43. Kto je stranou konania vymedzuje právo procesné. Od podmienok, za ktorých sa niekto stáva stranou konania je potrebné rozlišovať tzv. vecnú legitímáciu, ktorou sa rozumie stav vyplývajúci výlučne z hmotného práva, podľa ktorého strana/účastník je subjektom práva (povinností), ktoré je predmetom konania. V dvojstranných právnych vzťahoch (sporových konaniach) ide o vecnú legitímáciu aktívnu - na strane žalobcu a pasívnu - na strane žalovaného. Nedostatok vecnej legitímácie aktívnej znamená, že niekto, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotného oprávnenia jej nositeľom nie je, resp. nepreukáže súdu v konaní, že je nositeľom hmotného oprávnenia, ktoré je predmetom konkrétneho súdneho sporu. Nedostatok vecnej legitímácie pasívnej znamená, že niekto, o kom sa tvrdí, že je nositeľom hmotnej povinnosti jej nositeľom nie je resp. žalobca nepreukáže súdu v konaní, že nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, ktorá je predmetom súdneho sporu je označený žalovaný.

44. Predmetom tohto konania je pohľadávka, ktorá bola na žalobcu postúpená bankou - Slovenskou sporiteľňou, a.s. Žalobca odvodzoval svoju aktívnu legitímáciu na podanie žaloby od Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.10.2008, ktorú uzavrel s právnym predchodcom - so Slovenskou sporiteľňou, a.s., na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ (postupca) postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému v 1. rade ako dlžníkovi a žalovanému v 2. rade ako ručiteľovi na žalobcu (postupníka). V danom prípade ide však o zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorá vznikla banke ako veriteľovi voči žalovanému dlžníkovi a ručiteľovi zo Zmluvy (o úvere), ktorú tunajší súd vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú. Vzhľadom na to, že postupcom bola banka a postupníkom bol žalobca, ktorý nemá postavenie banky, a teda nemá povolenie na vykonávanie bankovej činnosti, a zároveň dlžníkom bol klient banky, vzťahujú sa na postúpenie pohľadávky nielen ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale aj ust. § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. (v platnom znení ust. § 92 ods. 8). V zmysle ustanovenia § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník, je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky a sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie (obdobne napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.05.2014 sp. zn. 6Co/119/2013). Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru NBS ako centrálnej banky. Striktné podmienky postúpenia pohľadávky vo svojom súhrne opodstatňujú záver o zákaze postúpenia bankovej pohľadávky so súčasným stanovením výnimiek z tohto zákazu a nepodporujú záver o možnosti odklonu od pravidla cesie bankovej pohľadávky v neprospech spotrebiteľa. Postúpenie pohľadávky bankou bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. (v platnom znení ust. § 92 ods. 8) je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon je absolútne neplatný podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu má súd povinnosť prihladať ex offio (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 27.04.2017 sp. zn. 19Co/363/2016).

45. Pohľadávka zo Zmluvy bola na žalobcu postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22.10.2008, ktorá bola uzavretá medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom ako postupníkom bez splnenia podmienok podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. (žalovaný nebol bankou vyzvaný k úhrade a nebola mu poskytnutá lehota na plnenie 90 dní).

46. Keďže žalobca nepreukázal, že pôvodný veriteľ, Slovenská sporiteľňa, a.s., pred postúpením pohľadávky na žalobcu (postúpenie zo dňa 22.10.2008) písomne vyzval žalovaných na splnenie peňažného záväzku, Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 22.10.2008 je v časti postúpenia pohľadávky voči žalovaným absolútne neplatná podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ust. § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z., a postupca (Slovenská sporiteľňa, a.s.) zostáva veriteľom svojej pohľadávky, ktorá na žalobcu pre neplatnosť zmluvy neprešla.

47. Súd poukazuje aj na rozsudok NS SR, sp. zn. 1Cdo 147/2017, podľa ktorého ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (predtým § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z.) neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.

48. Na súhlas žalovaného s postúpením pohľadávky tým, že podpisom Zmluvy vyhlásil, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom VOP, v ktorých je zahrnutý súhlas s postúpením pohľadávky v bode 19.16 VOP, ktoré boli súčasťou Zmluvy, aj s poukazom na rozhodnutia iných súdov (napr. KS Trenčín sp. zn. 6Co/32/2018 zo dňa 28.05.2018, KS Nitra sp. zn. 6Co/132/2018 zo dňa 27.06.2018) nie je možné prihliadnuť podľa ust. § 54 ods. 1 a § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako na individuálne dojednanú zmluvnú podmienku so spotrebiteľom, keďže sa nachádza vo vopred naformulovaných VOP veriteľa, ktoré spotrebiteľ - dlžník určite žiadnym spôsobom neovplyvňoval ani nedojednával a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach veriteľa v neprospech spotrebiteľa - dlžníka. Navyše veriteľ je podľa bodu 19.17 VOP oprávnený VOP kedykoľvek zmeniť a žiaden súhlas s ich novším znením sa od klientov nevyžaduje. Preto ust. bodu 19.16 VOP nemožno považovať za vopred daný súhlas dlžníka s postúpením pohľadávky požadovaný v zmysle § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. Dlžník ako spotrebiteľ nebol podľa VOP bez predchádzajúceho písomného súhlasu oprávnený postúpiť svoju pohľadávku voči banke, a naopak právny predchodca žalobcu ako veriteľ bol na takéto konanie oprávnený, a súd má za to, že táto podmienka spôsobuje hrubý nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán.

49. Navyše ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje postúpiť, okrem iného, také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať práve za takýto druh pohľadávok, keď sú s nimi neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. a § 91 a nasl. zákona č. 483/2001 Z.z. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom- postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom - bankou ako postupcom a dlžníkom. Z tohto dôvodu je na mieste vychádzať z toho, že ustanovenie ust. § 525 ods.1 Občianskeho zákonníka bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka. Vzhľadom na uvedenú zákonnú výluku ust. § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých podmienok.

50. Z uvedených dôvodov, keďže žalobca nepreukázal, že sa platne a účinne stal veriteľom uplatňovanej pohľadávky, a teda nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimáciu v spore na jej uplatňovanie, súd pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v celom rozsahu žalobu zamietol (výrok č. I rozsudku).

51. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať absolútne vyčerpávajúcu odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (ako to vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 158/2010 zo dňa 30. 11. 2011). Súd v tomto konaní vykonal všetky dôkazy navrhnuté stranami, žiadny ďalší návrh na doplnenie dokazovania nebol stranami uplatnený a ktoré dôkazy súd považoval za potrebné, tie v tomto písomnom vyhotovení rozsudku aj vyhodnotil.

52. Podľa ust. § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

53. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

55. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

56. Keďže súd žalobu v celom rozsahu zamietol, žalovaným, ktorí boli v konaní úspešní, by patrila náhrada trov konania od žalobcu. Nakoľko si však náhradu trov konania neuplatnili, zo spisu nevyplýva, že by im v konaní nejaké trovy vznikli, súd im náhradu trov konania nepriznal (výrok č. II rozsudku).

57. Súd uznesením č.k. 15C/8/2013-94 zo dňa 05.03.2018 rozhodol, že nepriberá osobitný subjekt - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778 (ďalej len ako „Združenie“) do konania na strane žalovaných z dôvodu, že žalovaní v konaní na výzvu súdu nedoručili súdu súhlas so vstupom Združenia do konania a súhlas nepredložilo k návrhu ani samotné Združenie. Združenie v prejednávanej veci nedoručilo súdu ani návrh na pribratie do konania ako osobitný subjekt podľa ust. § 95 ods. 1 CSP spolu so súhlasom žalovaných s jeho pribratím do konania, teda neboli splnené základné podmienky pre jeho pribratie do konania. Z dôvodu, že k nepribratiu Združenia došlo z dôvodov pričítateľných pasivite Združenia, súd Združeniu náhradu trov konania nepriznal (výrok č. III rozsudku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd Bratislava III, v troch vyhotoveniach.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP - ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe /§ 125 ods. 1 CSP/.

Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na odvolanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie odvolania nevyzýva /§ 125 ods. 2 CSP/.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu, a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil /§ 125 ods. 3 CSP/.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.